

LITIJSKI PREDILEC

SEPTEMBER 1985 • ŠT. 17

GLASILO DELAVCEV PREDILNICE LITJA 228514

LETO XXVI

Izobraževanje bodočih sodelavcev

Pričeli smo z usposabljanjem naše prve generacije za 1. stopnjo usmerjenega izobraževanja za naziv pomožni tekstilec. Bodoči snemalci, čistilci strojev, notranji transportni delavci, upravljalci dvigal in vlagalci prihajajo od 2. septembra na delo v našo tovarno, ob ponedeljkih v poslovno zgradbo, kjer poteka teoretični del izobraževanja, ostale dneve pa delajo ob strojih — praktični del izobraževanja. Ko bo minilo 13 tednov (3 meseci) bodo opravljali izpit, od takrat naprej pa postanejo zaposleni za nedoločen čas.

Na levi sliki: naši novi delavci prvi dan našega izobraževanja.

Od leve: Fani Turk, Tomaž Vehovec, Franci Hribar, Vida Praznik, Karel Resnik, Robert Žibert, Kemal Grošič, Silva Ocepek, Miran Potisek, Alojz Končar, Mira Fink, Vesna Oblak, Vinko Laharnar, Dušan Vavtar, Franc Rozina, Romana Paš, Gusti Požun, Robert Vidmar, Janez Hostnik, Marjan Verbajš, Borut Antonič.

Manjkajo: Marija Berdajs, Andreja Tomc in Milena Vodnik, ki so se priključile skupini nekaj dni kasneje.

Levo zadaj stojita Branko Bizjak, referent za izobraževanje in Andrej Krhlikar, ki predava varstvo pri delu.

M. M.

V tej številki

- z nekaj našimi pripombami na osnutek temeljev družbenega plana naše občine za obdobje 1986—90, nas seznanja Vinko Keržan;
- naše investicije v besedi in sliki;
- RAZPIS LETOVANJA NA VELIKI PLANINI;
- oglasila sta se sodelavca, ki sta letovala v Novigradu oziroma Runkah in napisala nekaj kritičnih pripomb in predlogov;

99 let naše tovarne

Svečana seja delavskega sveta, podelitev jubilejnih nagrad in srečanje naših upokoencev

»Vsem povojnim generacijam predilniških delavcev ni vseeno, kakšna bo naša tovarna in kako bomo gospodarili z družbenimi sredstvi. Zato vsako leto ob tej priložnosti ocenimo dosežke in napredek minulega leta,« je na začetku svečane seje delavskega sveta, ki je bila 7. 9. 1985 v dvorani na Stavbah, in s katero smo proslavili obletnico naše tovarne, dejal predsednik Mirko Lovše in nadaljeval:

»Letošnje leto je v marsičem specifično v razvoju naše tovarne. Z obsežnejšim programom posodobitve uresničujemo trdno odločitev naših delavcev, da moramo nenehno posodabljanje našo tovarno, saj skoraj stoletni jubilej to dolgujemo, predvsem pa se zavedamo, da je od človeka in strojev odvisna naša sedanost in še v večji meri naša prihodnost.«

(Nadaljevanje na 2. strani)

Na svečani seji delavskega sveta bere predsednik Mirko Lovše svoje poročilo.

Delegati delavskega sveta po svečani seji.

(Nadaljevanje s 1. strani)

V svojem govoru je omenil že opravljena investicijska dela, tako zamenjave 22 iztrošenih strojev v predilnici z novimi predilnimi stroji Textima, katerih montaža bo končana že v tem mesecu. Pri tem je opozoril:

»Seveda pa je od vseh delavcev odvisno kako bodo stroji delali, koliko bodo izkoriščeni, bodo prinašali izgubo ali dobiček, se bodo kvarili ali dali od sebe tisto, zaradi česar so bili sestavljeni ali kupljeni. Pri tem moramo vse vplive, ki bi bili rezultat neodgovornosti že vnaprej preprečiti.

Z izvajanjem 1. stopnje programa usmerjenega izo-

braževanja za poklic pomožnega tekstilca, ki smo ga uvedli v tovarni z letošnjim letom, ter z nadaljevanjem ostalih oblik izobraževanja, odpiramo novo stran pri usposabljanju delavcev za upravljanje s celotnimi družbenimi sredstvi. Če bomo znali to možnost v celoti izkoristiti in nove delavce vzpodbujati še z lastnimi zgledi, se bo celotna vzgoja prav gotovo odrazila na novi generaciji predilniških delavcev.«

Predsednik delavskega sveta Mirko Lovše se je dotaknil še polletnih rezultatov in ugotovil, da smo v celoti opravili le tiste naloge, na katere je zunanji vpliv manjši, kot npr.: doseganje koli-

činske proizvodnje, produktivnost in izvoz. Znani zunanji vplivi, kot je inflacija pa tudi nam niso prizanesli. Bile so tudi težave z likvidnostjo, zaradi slabe plačilne sposobnosti naših kupcev in zaradi zagotavljanje surovin tudi s krediti, so se močno povečali stroški za obresti. Omenil je še dohodek, ki je le za 49 odstotkov večji od lanskega obdobja, obveznosti iz dohodka pa so se povečale za 118 odstotkov, tako je bil čisti dohodek le za 36 odstotkov večji od lanskega prvega polletja — tako je finančni rezultat slabši od načrtovanega.

Govoril je še o našem samoupravnem delovanju, delovanju družbeno političnih organizacij in povezovanju preko delegacij v širše družbeno okolje.

Svoj govor je predsednik Mirko Lovše končal z besedami: »Letos praznujemo v delovni organizaciji 35 let samoupravljanja oz. gospodarjenja z družbenimi sredstvi. Ta proces je doslej prešel različne faze političnega sistema, v katerem so se delavci razvili v odgovorne samoupravljalce, sposobne prevzeti gospodarjenje tudi z večjim delom družbenih sredstev, kot jim jih trenutno prepušča družba. V tem smislu pričakujemo tudi nadaljnji razvoj samoupravljanja.«

Nato je čestital 41 jubilarom — sodelavcem, ki so pri nas že dvajset let in jim podelil spominske ure, ter vse prisotne povabil da se priključijo srečanju upokojenec, ki je sledilo svečani seji delavskega sveta. M. M.

Jubilanti, »20 let zvestobe«, po podelitvi spominskih nagrad.

Petintrideset let samoupravljanja (III) »Jugoslovanski eksperiment«

Velike spremembe v notranji ureditvi FLRJ, ki so nastale od 1946. do 1953. leta, še posebej z uvedbo samoupravljanja, so praktično spremenile mnogo določil ustave iz leta 1946. Ker sistem novih odnosov še ni bil zaključen, se je državno vodstvo odločilo, da se ne sprejema nova ustava, temveč samo »ustavni zakon o osnovah družbene in politične ureditve FLRJ in zveznih organov oblasti«. Ta mejnik za nadaljnji razvoj samoupravljanja je bil sprejet januarja 1953.

Z ustavnim zakonom je bil v našo politično terminologijo in prakso prvič uveden pojem družbene lastnine, namesto dotdanje državne lastnine. V ljudski skupščini je bil oblikovan zbor proizvajalcev. Skratka, spremenjen je osnovni družbeni odnos, da bi moglo samoupravljanje napredovati. Razumljivo, sam sprejem tega zakona je pomenil šele ustvarjanje pogojev, da do takih sprememb tudi pride. Ne le zaradi

tega, ker je bila in je morala biti vloga države še vedno zelo močna, temveč tudi zato, ker do končenih družbenih sprememb nikoli ne pride samo s sprejetjem zakonskih predpisov, ne glede na to, koliko so njihove uredbe revolucionarne. Zaradi tega je predhodil dolgi niz postopnih sprememb, ki bodo tekom let napravile praktično mogoče. O tem je tovariš Tito govoril v Ljudski skupščini leta 1954:

»Resnično, novi družbeno-politični sistem se ne rodi nov in dodelan, niti ne izvira samo iz znanstvene teorije, pa če je ona še tako blizu resnice. Nova družba se rodi iz starega, ki se postopoma menja v njegovih osnovnih družbeno-pravnih odnosih, katerih ne more takoj spremeniti določen materialni pogoj in odnose dane z zgodovinskimi razvojem materialnih in duhovnih sil določene države.«

Ta leta je bila Jugoslavija v središču pozornosti svetovne javnosti. Napadana je bila tako

z leve kot z desne. Veliko se je govorilo o »jugoslovanskem eksperimentu«, ki nima izgledov za uspeh. Težave, na katere je takrat naletela Jugoslavija, so se mnogim zdele nepremostljive. Ko danes prebiramo tuji tisk iz prvih let našega samoupravljanja, opazimo postopne spremembe mišljenj in komentarjev, v katerih je bilo leta 1950. veliko neverovanj, sumničenj in tudi škodoželjnosti. Potem pa iz leta v leto vse več priznanj in čuden rezultat, doseženim v tako kratkem času. Že 1951. leta je londonski »Times« zapisal, da kdorkoli obišče jugoslovanske tovarne, ne vidi samo direktorja, temveč tudi člane delavskega sveta in upravnega odbora, ki prihajajo v sejne dvorane oblečeni v delavskih kombinezonih, naravnost iz delavnic. A »New York Herald Tribune« je pisal: »Kaže, da je odmiranje države v času svetovne krize nerealna stvar. Medtem pa se ono v Jugoslaviji sedaj nahaja v prvem planu skupaj z vojnimi grožnjami...«. Članek dalje poudarja, da dogodki omogočajo proučevanje notranjih vrednosti tega programa kot resnega eksperimenta za nastanek novega sistema, ki ne pomeni enostavno komunistično propagando.

»Neue Züricher Zeitung« pa piše medtem, da jugoslovanski komunisti izvajajo očarajoči ek-

speriment, da pa uspeh ne bo odvisen le od tega ali je njihov sistem praktično izvedljiv, temveč tudi od tega ali bodo uspešno pridobili za sodelovanje ves jugoslovanski narod. Po besedah komentatorja se večina ljudi drži ob strani, kot pasivni opazovalci, ker jim je vsakodnevno življenje prevelika skrb.

Takšna in podobna mišljenja in nerazumevanja smo lahko tudi pričakovali. V odgovor naj navedemo besede iz govora tovariša Tita na VI. kongresu KPJ: »Napačno bi bilo misliti, kakor mislijo nekateri doma in tudi v inozemstvu, da je akt naše države o predaji tovarn in podjetij v upravljanje delavcem nekakšno epohalno odkritje v nadaljnjem razvoju marksizma in leninizma, neki naš novi eksperiment na poti izgradnje socializma itd. Ne, bistvo tega akta je zajeto v vsebini te znanosti, toda ta akt ima zgodovinski pomen zaradi tega, ker njemu polaga marksistična znanost enega od najvažnejših, če ne celo glavni pomen, v spremembi odnosa proizvodnje in delitve v družbi, a z druge strani zaradi tega, ker se on uresničuje prvič v zgodovini, in to še v zelo kratkem periodu procesa revolucionarnega razvoja v majhni in zaostali državi kot je naša.«

(se nadaljuje)

J. Petrov

Predsednik delavskega sveta Mirko Lovše in glavni direktor Jože Mirtič prejemata čestitke in spominska darila od delegacije taborniškega odreda »Srebrni pajki« iz Litije

V drugem delu svečane seje je predsednik razdelil spominske ure 41 delavcem, ki so pri nas že 20 let. Na sliki — uro prejema Ivana Horvat.

Srečanje upokoјencev

Tudi letos smo se srečali z našimi upokoјenci v dvorani na Stavbah. Srečanje se je pričelo ob 17. uri, po slavnostni seji DS. Upokoјenci se tega srečanja veselijo, saj je to mogoče v letu edina priložnost, da se nekdane sodelavke zopet vidijo, poklepetajo o zdravju in o tem, kako je bilo nekoč. Prisotne upokoјence sta najprej pozdravila predsednik sindikalne konference Ivan Markelc in glavni direktor Jože Mirtič. Po pozdravnih govorih so naše delavke pogostile prisotne upokoјence.

V zabavnem delu večera je za glasbo poskrbel Ivan Antonič s svojo skupino in naša OO ZSMS; priložnostna darila pri zabavnih igrinah pa je prispevala sindikalna organizacija PL.

Že takoj na začetku srečanja so se zavrteli pari številki, da so prisotni dobili »korajžo«.

Za otvoritev srečanja pa so se zavrteli tov. Jože Mirtič, ki je moral kar med ple-

som menjati soplesalke, tov. Mirko Lovše — predsednik DS in tov. Miro Dobravec — podpredsednik sindikalne konference.

Pozdravili smo tudi najstarejšo prisotno upokoјenko Ivanko Fink in najstarejšega prisotnega upokoјenca Martina Lambergarja, ki sta veselo zaplesala ob ploskanju vseh prisotnih. Zaželeli smo jima, da se tudi drugo leto zopet srečamo, če bo le zdravje dopuščalo.

Pri zabavnih igrinah je sodelovalo veliko naših upokoјenk, upokoјenci pa so seraje držali v ozadju. Nekatere pa smo kar poklicali, naj sodelujejo. Bilo je veliko smeha in dobre volje.

Pri tradicionalnem plesu so bile nekatere breskve skoraj prezrele. Ena breskev je počila, druga pa se je cedita tako, da je breskvin sok tekkel po nosu in kapljal na tla.

Mislim, da so se naši upokoјenci dobro zabavali pri vseh igrinah, tudi pri plesu z

baloni, kjer je vnukinja naše upokoјenke poskrbela za nekaj slabe volje s svojimi lesenimi coklami.

Zabavni del programa se je končal malo po polnoči, toda kljub pozni uri se je večina upokoјencev še naprej vr-

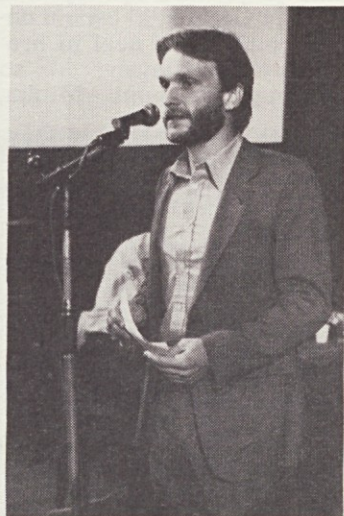
tela ob glasbi tja v jutro.

Vsem našim upokoјencem želimo veliko zdravja, da se drugo leto, ob 100-letnici obstoja naše in vaše tovarne, zopet srečamo na srečanju upokoјencev.

Mojca Femec

Ples so otvorili: direktor Jože Mirtič, podpredsednik sindikalne konference Miro Dobravec in predsednik delavskega sveta Mirko Lovše. Nato so se priključili še ostali in plesali dolgo v noč.

Upokoјence, ki so do zadnjega napolnili dvorano, sta pozdravila predsednik sindikalne konference Ivan Markelc (desno) in glavni direktor Jože Mirtič.

Obiskali smo upokojence v domovih za ostarele občane

Tudi ob 99. letnici naše tovarne, nismo pozabili na naše upokojence. Sindikat je organiziral tradicionalno srečanje upokojencev in v dvorani na Stavbah, upokojence v domovih za ostarele občane pa smo obiskali v soboto, 7. 9. 1985. Vsakega smo obdarili s šopkom rož in 1000.— din.

Upokojenci, ki so v domovih za ostarele občane, so na nek način »odtrgani« od vsakdanjega življenja, kajti v domu so predvsem zato, ker nimajo svojcev ali pa so potrebni posebne nege, zato so vsakega obiska še toliko bolj veseli.

Najprej smo se odpravili v dom za ostarele občane na Izlake. V tem domu je naša upokojenka Štefka Baš. Obiska je bila zelo vesela. Pripovedovala nam je, kako ji minevajo dnevi v bolniški postelji, kajti nameščena je v sobi za negovanke. Prepuščena je v milost in nemilost osebju doma, ki seveda po svojih močeh skrbi za vsakdanjo nego. Sicer bi lahko življenje svojim varovancem še izboljšali, npr. Štefka nima v sobi niti televizije, niti radija, ki bi jo lahko povezovala s svetom in ji krajšala tako dolge dneve samote. Zanimalo jo je tudi, kako poslužno, kaj vse smo v naši tovarni izboljšali oz. dogradili, pa tudi na svoje prejšnje sodelavce ni pozabila. V domu je že peto leto, od takrat pa ni bila v Litiji. V pogovoru se je spomnila tudi svojih znancev iz Litije. Poslovili smo se in ji obljubili, da jo bomo ob novem letu zopet obiskali.

V dom Tisje, kjer je 6 naših upokojencev, smo prišli žal ob nekoliko neprimeren času. Bilo je ravno kosilo. Kljub temu smo naše upokojenke obiskali pri mizah in v jedilnici, le Ano Novak smo našli v postelji. Hranila jo je naša upokojenka, Marija Očepek, ki osebju doma pomaga pri negi in hranjenju varovancev, ki so onemogli oz. bolni. Minka,

kot imenujejo Ocepko, nam je povedala, da se bo udeležila srečanja upokojencev na Stavbah. Tam sreča svoje znanke in bivše sodelavce in se pogovori, kako premagujejo vsakdanje težave. Srečanja upokojencev se udeležuje vsako leto in je zelo zadovoljna.

Žal v domu nismo našli naše najstarejše upokojenke Malči Kunstelj, ki je bila kljub svojim letom (stara je bila 99 let) zelo zgovorna in iz nje je vel tovarniški duh. Ob obiskih nam je predvsem rada pripovedovala, kako je bilo v tovarni, ko je še delala in tudi za razvoj tovarne se je vedno zanimala. V mesecu juliju pa se ji je pretrgala nit življenja. Vedno si je želela, da bi dočakala 100-letnico tovarne, tudi mi smo si tega zelo želeli, toda usoda je naredila svoje.

Naše upokojenke, varovanke doma Tisje (Justina Uštar, Jožefa Lajovic, Ana Poglajen, Emilija Zupančič in Ivana Muljavec) so z oskrbo v domu zadovoljne, le svoj dom in domače pogrešajo. V domu sicer dobijo vse, veliko jim nudijo, skrbijo za dobro počutje svojih varovancev, toda toplina doma in ljubezni domačih jim ne morejo nuditi. Vsakega obiska so zelo vesele. Vedo, da niso »odtrgane« od sveta in okolice, da so si s svojim delom in trudom v tovarni tudi prislužile, da jih redno obiskujemo, jih ne pozabimo. Vsem ostalim upokojencem in tudi članom kolektiva so zaželele veliko uspehov in sreče!

Še jih bomo obiskovali!

Vlasta Grom

Nekaj naših pripomb na osnutek temeljev družbenega plana občine Litija za obdobje 1986-90

Vsi zbori Občinske skupščine Litija so na junijski seji obravnavali tudi osnutek dogovora o temeljih družbenega plana občine Litija za obdobje 1986—1990 in ga dali v javno razpravo do konca meseca avgusta tekočega leta.

Naša delegacija za Zbor združenega dela SO Litija se je tokrat vzdržala posebnih pripomb, ker je nameravala dobiti še stališča komisije za plan in programiranje razvoja Predilnice Litija in njenega DS ter sindikalne organizacije. V verigi teh razprav je prišlo do poenotenja stališč, ki so zelo načelna, ena bolj formalna, druga pa tehtnejša. Zadržali se bomo le pri teh. Tako smo k 1/3. členu pripomnili:

V Dogovoru o temeljih družbenega plana občine Litija bi morali upoštevati enak pristop glede konkretnosti posameznih stopenj združevanja sredstev, saj na primer Samoupravna stanovajska skupnost in Samoupravna komunalna skupnost občine stopnje podrobno opredeljujejo in jih ne bo potrebno določati šele z letnimi resolucijami, kot govorimo v drugem odstavku tega člena. Tako za posamezne druge dele družbene produkcije, izjemoma navedenih, nimamo nobenih kvantifikacij. Odločanje o višini združevanja onemogoča dejstvo, da nimamo globalne bilance razpoložljivih sredstev, zato se bomo odločali o stopnjah združevanja šele potem, ko dobimo globalno bilanco.

Ugotavljamo čedalje večjo obremenjenost gospodarstva z družbenimi dajatvami, zato odločitve glede stopenj združevanja ne morejo biti delne.

Menimo, da je pripomba dovolj jasna. Pričakujemo namreč močan pritok na povečanje stopenj združevanja sredstev vseh udeležencev samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja, zato bo edino pravilno temeljito pretehtati programe vseh SIS družbenih dejavnosti ali materialne proizvodnje, oceniti njihovo prioriteto v smislu skupnega interesa vseh udeležencev sporazumevanja in se potem odločiti. S tem ne želimo zanikati potreb in širše družbene koristnosti združevanja sredstev, le da je gospodarstvo kljub stabilizacijskim ukrepom in obljubam družbeno političnih skupnosti vedno bolj obremenjeno z različnimi dajatvami, ki močno bremenijo akumulacijsko sposobnost gospodarstva. To pa je kratkoročna, zgrešena gospodarska politika ob tako veliki odpisanoosti osnovnih sredstev, zmanjše-

vanj razpoložljivih obratnih sredstev in padanju v odvisnost od bančnih kreditov. Zato tudi podpiramo variantni predlog ob 4. členu, kjer naj bi skupna, splošna in osebna poraba rasla počasneje od rasti dohodka.

Razumljivo je, da ne podpiramo, in tudi logično je, odpiranje novih gospodarskih panog, ki bi zaposlovale nekvalificirano delovno silo, če imamo sami probleme pri iskanju le-teh. Omejitveni faktor postaja tovrstna delovna sila, zato je tudi dolgoročno načrtovanje novih obratov brez temeljitega premisleka v kadrovskih rešitvah zgrešeno in neodgovorno. V zvezi z variantnima odločitvama k III/15. členu, je bila naša pripomba sledeča: »Ne vidimo jasnejših perspektiv za podporo variantnemu predlogu zaposlovanja (povprečno letno za 1,7 %), sicer bi ga podprli.

Menimo, da je realnejša stopnja povprečne letne rasti zaposlovanja 1 %, ki je tudi v skladu z vsebino 5. člena in 5. odstavka 15. člena.

Poudarjeno je bilo, da ne podpiramo odpiranja novih zvrsti industrije, ki bi zaposlovala pretežno nekvalificirano delovno silo, saj tovrstnih delovnih mest v občini ne manjka. Reševati bi morali naše »vozače«, da bi ostali v občini.

Imeli smo še nekaj manjših pripomb, ki jih ne bomo navajali, spuščali pa se nismo tudi na področja, ki jih nam poznamo, odgovorneje pa občutijo druga področja dejavnosti. Lahko bi na primer zapisali pripombo, naj se opredelijo območja urejanja kmetijskih zemljišč — osuševanje, namakanje, agromelioracije in komasacije — ter območja za ureditev vodnih akumulacij, pa smo to prepustili KS in drugim.

V. K.

Dom počitka »Tisje« v Črnem potoku

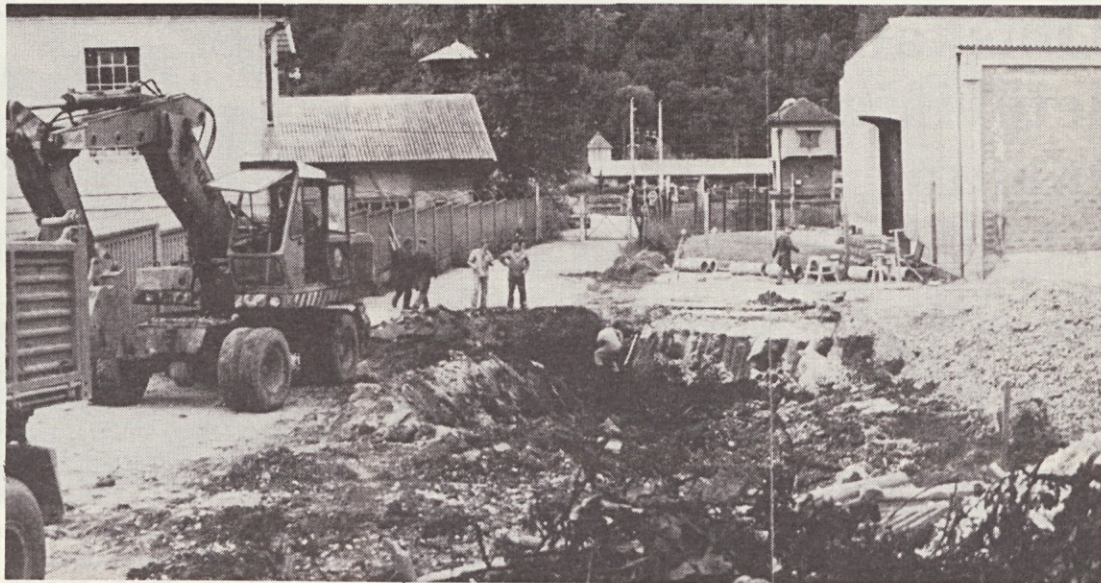

Naše investicije v besedi in sliki

Staro se umika novemu

V začetku avgusta je toz Gradmetal pričel z gradnjo objektov na zahodni strani tovarniškega kompleksa. Na tem mestu je predvidena gradnja treh objektov: montažno skladišče, prizidek čistilnice in prizidek predpredilnice. Montažno-skladišče bo zgrajeno na mestu, kjer je stalo začasno plateno-skladišče-šotor koridor. Osnovne dimenzije skladišča so $42 \times 18,40$ m. Objekt bo etažna hala armiranobetonske konstrukcije, podobno kot je sosednje skladišče.

Prizidek čistilnice bo osnih dimenzij 23×30 m in bo na enem delu povezan z montažnim skladiščem, na drugem delu pa s prizidkom predpredilnice in obstoječo čistilnico bombaža. Prizidek predpredilnice bo dimenzij $72 \times 10,90$ m in bo na zahodnem delu povezan s prizidkom čistilnice, na vzhodnem delu pa s predpredilnico sintetike. Del objekta bo dvoetažen (36×10 m). V zgornji etaži bo strojnica za klimat-

Cesta na zahodni strani naše tovarne, ki je ločila skladišče od proizvodnih obratov, počasi izginja.

ske in filtrirne naprave za vse prizidke nove objekte.

Pred gradnjo omenjenih objektov je bilo potrebno opraviti precej pripravljalnih del: prestavitev šotora, porušitev prizidka k čistilnici, porušitev stare zabojarne, skladišče predpreje in kompresorske postaje, prestavitev komunalnih vodov (mestni vodovod in kanalizacija ter napajalni vod za našo porabno vodo).

Medtem, ko je precej pripravljalnih del že končanih, pa nam bo precej težav delala prestavitev komunalnih vodov.

Izvajalec del se je s pogodbo obvezal prevzeta dela

končati v roku do 31.3.1986, do take faze, da bo možno pričeti z montažo strojev. Če bodo vremenske razmere v

prihajajoči jeseni to dopuščale, bomo imeli do zime vse objekte že pod streho.

M.S.

Gradnja obvozne ceste

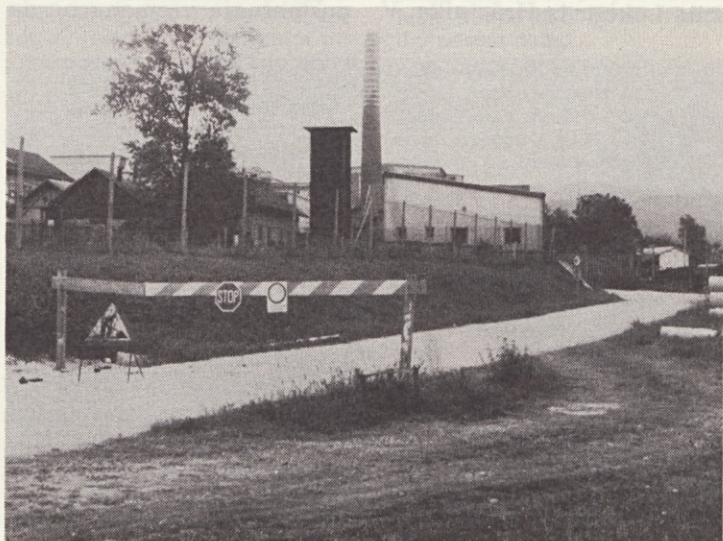
Po začetni počasni gradnji obvozne ceste nad bajerjem se je gradnja po dopustih pospešila. Cesta je v večjem delu pripravljena za asfaltiranje. Ne bo pa zgrajena v celotni dolžini trase, ker je gradnja ceste pogojena z izgradnjo severne stene prizidka čistilnice, ki je hkrati oporni zid ceste ter predstavitev komunalnih vodov. Na tem delu bo zato cesta nekaj časa zaprta za ves promet.

Nova cesta poteka okoli skladišča in Bajerja

Priključek nove ceste na spodnjo Topilniško cesto

Topilniška cesta, ki se nadaljuje preko železniških tirov do Ljubljanske ceste, bo kasneje zopet odprta.

Obiskali smo letoviščarje na Veliki planini

Kočo na Veliki planini smo zgradili pred 16 leti. Dosti bolj je bila zasedena pozimi, kot poleti, sedaj pa je tudi poleti drugače, saj se tistim, ki želijo tja predvsem zaradi smučanja, za polletno bivanje ne odštejejo točke, ker so v »tem letu« žele letovali. Precej pa je delavcev in upokojencev, ki jim gorski zrak bolj prija kot morski in ti so stalni obiskovalci naše koče na Veliki planini.

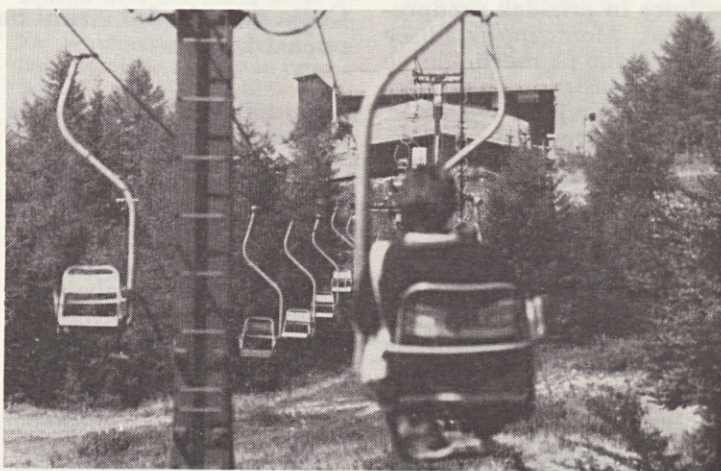
Naša upokojenka Olga Brinovec z možem Francem in prijateljico Loknarjevo iz Hrastnika

Takšna je tudi naša upokojenka Olga Brinovec z možem Francem. Letos so z njo letovali še prijatelji, družina Loknar iz Hrastnika. V

glavnem je bilo lepo vreme. Tam ni tako vroče in soparno kot v dolini. Seveda pa se v desetih dneh letovanja tudi poslabšanju vremena ne da

Okrepčevalnica na Zelenem robu, do kamor je lep sprehod od naše koče ...

... do tja pa nas lahko pripelje tudi sedežnica

izogniti. V ponedeljek, 26. 8. 1985, je bilo kar močno neurje.

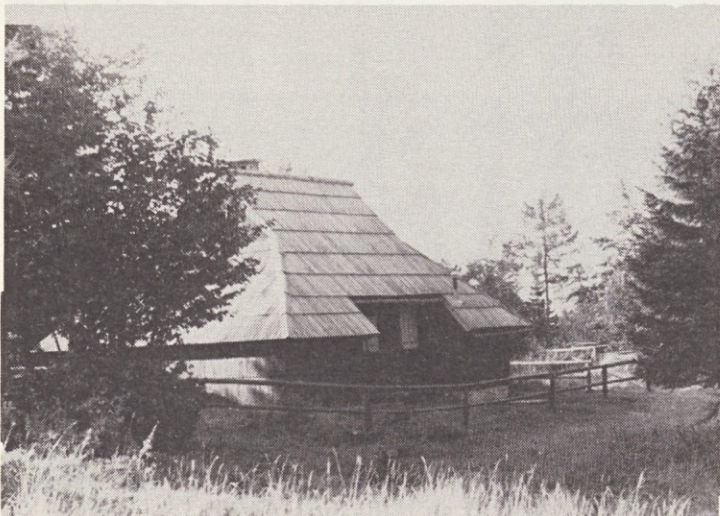
Naši letoviščarji ne poznajo dolgočasje. Odhajajo na sprehode, vedno tja, kjer se lahko kaj nabere. Tako so imeli nad kaminom v koči kar pravo sušilnico za zdravilna zelišča; nabrali pa so tudi dosti malin in borovnic, brusnic pa manj, ker še niso popolnoma dozorele.

Na Veliki planini se v tem času dobi mleko, sir, maslo,

saj je tu veliko kravjih čred. Je pa tudi obiskovalcev precej, tako da planšarjem mleko ne ostaja. Tudi takšni izletniki se najdejo, ki si z mlekem kar sami postrežejo, direktno izpod krave. Seveda pastirji te preganjajo.

Za konec še to, za tiste, ki še niso bili na Veliki planini poleti. Obiščite to letovišče tudi v tem letnem času. Res je lepo, predvsem pa čisto drugače kot pozimi.

M. M.

Naša koča na Veliki Planini

Gospodar koče, Franc Mali večkrat obišče naše najvišje letovišče, da odpravi morebitne pomanjkljivosti in okvare

Upokojile so se

V mesecu juliju so se upokojile tri naše delavke, skupno pa beležimo do konca meseca julija že 23 upokojitev.

Antonija Avbelj se je zaposlila v Predilnici leta 1957. Ob delu si je leta 1959 pridobila polkvalifikacijo v tekstilni stroki. Po petih letih, ko je opravljala dela snemalke v predilnici, je bila razporejena za predico. To delovno področje je uspešno opravljala vse do leta 1975, ko je bila po službeni potrebi razporejena za vodjo snemalne kolone. To je bila tov. Avbljeva vse do upokojitve. Bila je uspešna organizatorica dela v svojem oddelku. Ob praznovanju 95-letnice naše tovarne je bila tudi odlikovana. Ob upokojitvi je imela polnih 35 let delovne dobe.

Marija Podkrajšek

Marija Podkrajšek se je zaposlila v Predilnici že leta 1951 kot snemalka. Tudi ona je uspešno opravila tečaj za polkvalificirano delavko v tekstilni stroki, po letu 1967 pa je bila razporejena za predico. Zaradi bolezni je bila v letu 1976 ocenjena kot invalid III. kategorije in morala je opravljati fizično manj naporno delo pri rezervi predilnice. Delovno področje čistilke raztezal oziroma kasneje pomožne delavke pri rezervi predilnice, je opravljala vse do upokojitve, v juliju. Ob upokojitvi je dopolnila polno pokojninsko dobo, 35 let.

Stanislava Medved se je zaposlila v Predilnici leta 1972, kot čistilka pisarn. To je opravljala vse do upokojitve. Delo čistilke je vestno opravljala. Ob upokojitvi je imela 21 let delovne dobe.

Vsem trem želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let!

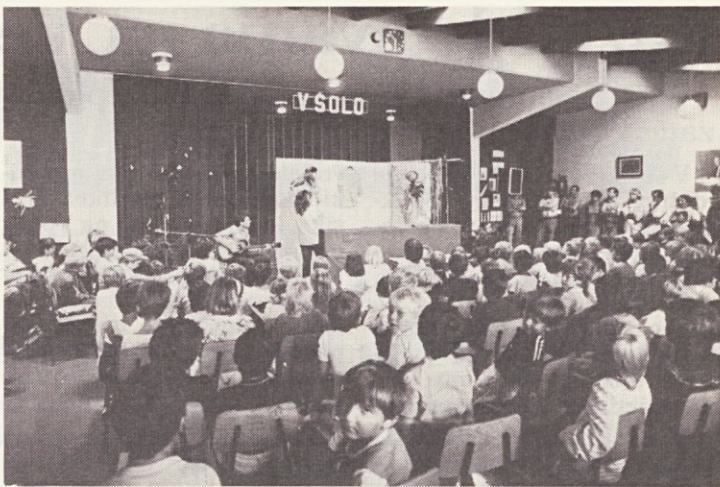
V. B.

Prodajam, zamenjam, kupim

PRODAM bukov gozd (160 m³ lesa)
Naslov: Nograšek, Valvazorjev trg 17

Izid žrebanja nagradne križanke

1. nagrada — 400 din: Štefka Jerant (komercialni sektor)
2. nagrada — 250 din: Sonja Slabe (predpredilnica 2. izmena)
3. nagrada — 150 din: Angelca Zaman (Rudarska)

Drugi september — prvi šolski dan. Letos je bil ta dan res prvi za 110 cicibanov v litijski šoli.

Njih so ta dan razveselili litijski lutkarji »LILU«: Rosana Maček, Danica Ocepek in Bogdan Jutršek z igrice, v kateri sta nastopala navihana muha in prevarani pajek.

Prvič v počitniškem domu Novigrad

Poletna vročina je vsak dan bolj neznosna, še posebej, če jo je potrebno prenašati delovno, med stroji.

Možnosti, da bi se človek malo ohladil v bazenu, v Litiji ni in je zato želja po morju še toliko večja. Glede na vse nižji standard je težko razmišljati o počitnikovanju preko agencij; še najmanj o možnosti preživetja počitnic v hotelu. Tako so vedno bolj oblegani sindikalni domovi ob morški obali. To se pozna letos tudi pri zasedenosti našega počitniškega doma, saj je praktično zaseden čez vso sezono.

Tudi mi smo se odločili preživeti dopust v Pineti, čeprav smo v prejšnjih časih letovali drugje. Zanimalo nas je, kako bo potekalo celotno dogajanje na morju, saj so prišli leki z dopusta imeli razne pripombe. Bilo naj bi premalo hrane, TV ne dela, meduze, ježki ipd. Z majhnim pridržkom smo vendarle odpotovali in si rekli: bomo videli! Prvi vtisi niso bili tako slabi, čeprav se človeku ob spremembi okolja porajajo manj slabi občutki.

Dnevi so hitro minevali in bili smo kar zadovoljni, da smo se odločili za letovanje v našem domu. Hrana je bila zelo dobra in tudi dovolj je bilo, vreme je bilo lepo in tudi z meduzami ni bilo posebnega problema — tu pa tam katera.

Pravzaprav je dopust minil, lahko bi rekli, zelo dobro, vendar je vtis pokvarilo nekaj drobnih stvari, do katerih pa ob malo drugačni organizaciji, oz. angažiranosti posameznikov niti ne bi prišlo.

Prva stvar je televizija. Gledati jo je bilo mogoče samo en večer in še to komaj. Izgovori so

bili, da je pokvarjena, da ne dela antena itn. Popravlil jo je mehanik, vendar samo za en večer, naslednje dni je bila TV zopet v »okvari«; vrata jedilnice s televizorjem so bila zaklenjena.

Ko je bil na sporedu družabni večer z igrigami, katerega organizatorji smo bili gostje, se je zbralo mnogo gostov, poleg domačih tudi tuji. Čudovito smo se zabavali, toda upravnik doma ob polnoči neusmiljeno spusti roletoto pri šanku in reče: konec! Pohitel je s pobiranjem steklenic na mizah, da bi se ljudje čimprej razšli. Dopustniki so negodovali, češ, zakaj je tako, zakaj lahko pri obeh sosedih igrigajo in se zabavajo naprej. Nič ni pomagalo in tako smo nejevoljno odšli spat, najbolj vztrajni pa so se zabavali naprej, in sicer na bali nišču. Vendar pa se kljub »našemu miru« ni dalo spati, saj se je sosedovo muziciranje in veseljačenje bolj širilo do posameznih hiš, kot pa da bi igrali in plesali v našem domu...

Na večernih zabavah smo pogrešali tudi možnost nakupa jedilnice. Tu ne mislim posebnih jedi po naročilu, toda narezek oz. sendvič pa bi le lahko ponudili gostom. Če človek malo popije, običajno tudi zraven kaj prigrizne, tega pa žal ni bilo moč dobiti. S tem bi lahko tudi povečali promet točilnice.

Čeprav je dopust kljub tem pomanjkljivostim dobro minil, bi lahko še bolje, saj so to le drobne stvari, ki ljudi motijo, potem pa o tem govorijo kot o groznih, negativnih stvareh. Z malo dobre volje zaposlenih v domu bi lahko dopust v našem počitniškem domu še olepšali. Dom smo ustanovili sami in naj tudi sami vplivamo na razpoloženje in dopust v njem.

F. G.

Razpis letovanja na Veliki planini

Razpisujemo letovanje na Veliki planini za čas od 15. 11. 1985 do 15. 5. 1986.

V času zimskih počitnic (datum teh ob koncu redakcije še ni bil določen; obstajajo neke variante za spremembo časa zimskih šolskih počitnic, o čemer bomo še pravočasno obvestili), bomo objavljene razporedili za 3–4 dnevno letovanje. Za praznike (29. november, novo leto in prvomajski prazniki) bodo imeli prednost prosilci, ki za praznike na Veliki planini še niso letovali.

Vse ostale prijavitelje bomo razporedili v skladu z določili pravilnika o uporabi počitniških domov Predilnice Litija. Pri razporejanju letovanja za zimsko sezono, se letovanje od 15. 5. do 15. 11. 1985 ne bo upoštevalo, torej bomo upoštevali, kot da prijavitelji v tem času niso letovali.

Komisija za letovanje je predlagala, da se cene povišajo za 40 %:

- za člane kolektiva 100.— din dnevno
- za zakonce, zaposlene v drugi DO, 200.— din dnevno
- za otroke članov od 4. do 14. leta starosti 60 din dnevno
- za nečlane 300.— din dnevno
- za otroke nečlanov od 4. do 14. leta starosti 180 din dnevno.

Otroci do 4. leta starosti so oproščeni plačila.

Predlog za povišanje cen bo obravnaval delavski svet na seji konec septembra in sprejel sklep o ceni letovanja na Veliki planini.

V primeru, da bodo predlagane cene spremenjene, vas bomo o tem naknadno obvestili.

Vsi zainteresirani za letovanje v naši počitniški koči na Veliki planini izpolnite prijavnico in jo najkasneje do srede, 9. oktobra 1985 oddajte v kadrovsko splošnem sektorju, pri Fani Vrhovec.

F. V.

Tudi Runke se spreminjajo

Letos smo že 4. leto letovali v Runkah in nam je zelo všeč. Tudi ta kraj se spreminja in to je vsako leto boljše. V trgovini in pri mesarju je preskrba odlična. V Premanturi je nova tržnica zato je tudi sadja in zelenjave vedno dovolj.

Stranišča so tudi letos zelo v redu. Še posebno presenečenje je bil toaletni papir čez ves dan, tudi topla voda za tuširanje je bila. Za pomivanje posode ni potrebno več čakati, ker je namesto 3 zdaj 10 umivalnic in tudi vode več ne zmanjka; morda kdaj za kakšne pol ure, več gotovo ne.

Vreme je zelo stanovito. V štirih letih nismo še doživeli en dan dežja. Zato mislimo, da ni potrebe, da se prikolice prestavljajo v bolj urejen kamp. Tukaj je mir in senca, kar je veliko vredno, saj greš na dopust zato, da se odpočiješ in malo bereš. Sedaj je v prikolicah končno malo več posode, pogrešamo pa še vedno lesena tla v predprostoru in morda eno delovno mizico.

Hladilniki delajo odlično. Letos za Runke ni bilo zanimanja, ker se je večji del odločal za Punat.

Nadalje še predlagam, da se tudi gostje v Čateških toplicah razporejajo v aprilu–maju, da se ve kdo gre letovat na sindikat ali drugače, ker takrat ni več možnosti izbire, delavke, predno odidejo v pokoj, se pa odločajo za v Toplice.

Vera Miglič

PRIJAVA ZA LETOVANJE NA VELIKI PLANINI

Podpisani _____ delavec, upokojenec PL
stanujoč _____ (ustrezno obkroži)

(kraj, ulica, hišna številka, pošta)

se prijavljam za _____ dnevno letovanje v izmeni od _____ do _____

Če v navedenem času ni razpoložljivih kapacitet, sem pripravljen letovati od _____ do _____

Za letovanje prijavljam:

Ime in priimek	dan, mesec in leto rojstva	sorodstvo	zaposlen pri	oddelek
1. _____				
2. _____				
3. _____				
4. _____				
5. _____				
6. _____				

Zadnjikrat sem letoval v počitniški koči na Veliki planini leta _____

Zadnjikrat sem letoval v počitniških domovih PL leta _____

a) sem delovni invalid _____ DA NE

b) udeleženec NOV _____ DA NE

c) samohranilka oz. samohranilec _____ DA NE

d) delam v nočnem delovnem času _____ DA NE

e) vzdržujem nepreskrbljene druž. člane _____ DA NE
(otroci, zakonci, starši brez lastnega dohodka)

f) vzdržujem _____ nepreskrbljenih družinskih članov

Pri točkah a, b, c, d in e obkroži ustrezni DA ali NE, pri točki f napiši ustrezno število družinskih članov.

V _____, dne _____

Podpis nosilca prijave _____

Z navedeno izmeno se strinjam _____

(podpis vodje enote) _____

Potrjujem prejem prijave dne _____

(podpis _____

LITIJSKI PREDILEC izhaja dvakrat mesečno. Izdajajo ga delavci Predilnice Litija. Odgovorni urednik: Matic Malenšek. Člani uredništva: Branko Bizjak, dipl. ing. Mirko Dolinšek, Martina Kralj, Vinko Keržan in dipl. ing. Andrej Štrifof. Fotografije: Matic Malenšek. Številka telefona (061) 881 411 (76). List dobijo člani delovne organizacije in upokojenci brezplačno na dom. Tisk: TK Gorenjski tisk Kranj. Naklada: (1700 izvodov)